

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. η΄41-56)
29 Όκτωβρίου 2023

«Μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε»

Μετὰ τὴν ἀναχώρησή Του ἀπ' τὴν χώρα τῶν Γεργεσηνῶν, ὁ Χριστὸς ἐπέστρεψε στὴν Γαλιλαία. Στὴν πόλη Καπερναούμ, ἡ ὁποία ἦταν τὸ κέντρο τῆς κηρυκτικῆς καὶ θαυματουργικῆς Του δράσεως, πραγματοποίησε καὶ τὰ δύο θαύματα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Ο Κύριος θεράπευσε τὴν αἰμορροοῦσα μέσα στοὺς δρόμους τῆς πόλεως, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ πλῆθος κόσμου. Ἐκείνη τὴν ὥρα κατευθυνόταν πρὸς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου Ἰαείρου, τοῦ ὅποίου ἡ θυγατέρα ἦταν στὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου. Δωδεκαετὴς ἦταν ἡ θυγατέρα τοῦ Ἰαείρου, ἐπὶ δώδεκα ἔτη βασανιζόταν καὶ ἡ αἰμορροοῦσα ἀπ' τὴν ἀρρώστεια.

Ἡ γυναίκα αὐτὴ θεωροῦνταν ἀκάθαρτη λόγω τῆς συγκεκριμένης ἀσθενείας. Ὁπως ἀκούσαμε, πλησίασε τὸν Χριστὸν ἀπ' τὴν πίσω πλευρὰ μέσα στὸν μεγάλο συνωστισμό, ἄγγιξε μὲ τὸ δάκτυλό της τὴν κάτω ἄκρη ἀπ' τὸν χιτώνα Του καὶ ἔλαβε τὴν θεραπεία. Ο Χριστὸς διέκοψε τὴν πορεία Του, ἀναζήτησε μέσα στὸ πλῆθος τὴν γυναίκα αὐτή. Μπροστὰ σὲ ὅλους τὴν ἐγκωμίασε. Ἡ τόλμη της τὴν βοήθησε νὰ ἀγνοήσει ἐνα κοινωνικὸ στερεότυπο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἡ πίστη της τὴν ὥθησε νὰ ἐπιζητήσει τὸ θαῦμα ἀπ' τὸν Χριστὸν καὶ ἡ εὐλάβεια της τῆς ὑπαγόρευσε νὰ ἔχει μιὰ σεμνότητα στὴν στάση της πρὶν καὶ μετὰ τὸ θαῦμα. Ἡ τόλμη, ἡ πίστη καὶ ἡ εὐλάβεια τὴν διαχωρίζουν ἀπ' τὸ πλῆθος, ὁ Χριστὸς τῆς δίνει τὴν θεραπεία καὶ μὲ τὴν προσφώνηση «θύγατερ» τὴν ἀποκαθιστᾶ μέσα στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Ἰαείρος ἀπ' τὴν πλευρά του πραγματοποιεῖ μία ἀνάλογη ἔξοδο. Ἡταν ἀρχισυνάγωγος, ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ εὐαγγελιστής, πλησιάζει τὸν Χριστὸν καὶ Τὸν παρακαλεῖ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ σπίτι του, γιὰ νὰ θεραπεύσει τὴν θυγατέρα του. Δὲν σκέφτεται ὅτι οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του κρατοῦσαν ἔχθρικὴ στάση ἀπέναντι στὸν Χριστό.

Καθὼς προχωροῦσαν πρὸς τὸ σπίτι, ἀμέσως μετὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς θεραπείας τῆς αἰμορροοῦσας, ἥλθε ἡ εἰδῆση ὅτι τὸ δωδεκάχρονο κορίτσι πέθανε, ὅπότε θὰ ἦταν μάταιος κόπος νὰ ἐπισκεφθεῖ ὁ Διδάσκαλος τὸ σπίτι. Τότε ὁ Χριστὸς ζήτησε ἀπ' τὸν Ἰαείρο νὰ συνεχίσει νὰ πιστεύει. «Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε». Συνέχισε νὰ πιστεύεις σὲ κάθε περίπτωση, ἀνεξαρτήτως ἀπ' τὸ ἄν θὰ λάβεις τὸ θαῦμα ἢ ὅχι. Ὅταν ἔφθασαν στὸ σπίτι, οἱ παρευρισκόμενοι εἰρωνεύθηκαν τὸν Χριστό, ὁ Ὁποῖος εἶπε πάνω στὸ νεκρικὸ κρεβάτι τῆς δωδεκάχρονης ὅτι «δὲν πέθανε, ἀλλὰ κοιμᾶται». Τότε ὁ Χριστὸς τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω καὶ κράτησε μέσα στὸ δωμάτιο μόνο τοὺς δύο γονεῖς καὶ τοὺς τρεῖς μαθητές, Πέτρο, Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη. Στὴν συνέχεια πραγματοποίησε τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τῆς δωδεκαετοῦς θυγατέρας τοῦ Ἰαείρου.

Πολλοὶ καὶ διαφορετικοὶ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦν τὸν Χριστό. Οἱ μαθητές, ἡ αἱ-μορροοῦσα, ὁ Ἰάειρος, ὁ πρώην δαιμονισμένος. Ὄλοι αὐτοὶ ἐξέρχονται ἀπ' τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τους ἡ τουλάχιστον διαφοροποιοῦνται ἀπ' αὐτό. Ὄλοι αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι διαφορετικοὶ μεταξύ τους, τοὺς συνδέει ὅμως ἡ πίστη στὸν Χριστό. Διακρίνονται ἀκριβῶς λόγῳ αὐτῆς τῆς πίστεως ἀπ' τὸ περιβάλλον τους καὶ συγκροτοῦν τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ πίστη αὐτὴ καλλιεργεῖται καὶ ἀναπτύσσεται μὲ τὴν εὐλάβεια, ὅπως μᾶς ὑποδεικνύει ἡ αἱμορροοῦσα. Ἡ πίστη αὐτὴ διατηρεῖται, ὅπως φαίνεται στὴν περίπτωση τοῦ Ἰαείρου, ἀκόμα καὶ ὅταν ἡ λογικὴ καὶ ἡ πραγματικότητα δείχνουν ὅτι τὰ πάντα στὸν κόσμο αὐτὸν καταρρέουν. Ἡ πίστη αὐτὴ αὐξάνεται, ὅπως φαίνεται στὴν περίπτωση τῶν τριῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιλέχθηκαν ἀπ' τὸν Χριστὸ νὰ εἶναι θεατὲς τῆς Μεταμορφώσεώς Του στὸ ὄρος Θαβὼρ καὶ συνοδοιπόροι Του στὶς στιγμὲς τῆς ἀγωνίας στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ.

π. N. H.

[dkpdf-button]